दूषयेच्चास्य सततं यवसान्नोदकेन्धनं ।
भिन्द्याच्चैव तडागानि प्राकारान् परिखास्तथा ॥ ८२ ॥
बलेषु प्रमुखो हस्ती न तथान्यो महीपतेः ।
निर्जिरवयवैरेव मातंगोऽष्टायुधः स्मृतः ॥ ८३ ॥
5 बलमश्वश्च सैन्यानां प्राकारो जंगमो यतः ।
तस्मादश्वाधिको राजा विजयी स्थलविग्रहे ॥ ८४ ॥
युध्यमाना हयादूना देवानामपि दुर्जयाः ।
अपि दूरस्थितास्तेषां वैरिणो हस्तवर्तिनः ॥ ८५ ॥
प्रथमं युद्धकारित्वं समस्तबलपालनं ।
10 दिङ्मार्गाणां विशोधित्वं पत्तिकर्म प्रचक्ष्यते ॥ ८६ ॥
स्वभावशूरमस्त्रज्ञमविरक्तं जितश्रमं ।
प्रसिद्धक्षत्रियप्रायं बलं श्रेष्ठतमं विदुः ॥ ८७ ॥
यथा प्रभुकृतान्मानाद्युध्यते भुवि मानवैः ।
न तथा बहुभिर्दत्तैर्द्रविणैरपि भूपतेः ॥ ८८ ॥
15 वरमल्पबलं सारं न बह्वी मुण्डमालिका ।
कुर्यादसारभङ्गो हि सारभङ्गमपि स्फुटं ॥ ८९ ॥
अप्रसादोऽनधिष्ठानं देयांशहरणं च यत् ।
कालयापोऽप्रतीकारस्तद्वैराग्यस्य कारणं ॥ ९० ॥
अपीडयन् बलं शत्रून् जिगीषुरतिषिलयेत् ।
20 सुखं साध्यं द्विषां सैन्यं दीर्घयानप्रपीडितं ॥ ९१ ॥
दायादादपरो योज्यो न ह्यस्त्याकर्षणे द्विषां ।
तस्मादुत्थापयेद्यत्नाद्दायादं तस्य विद्विषः ॥ ९२ ॥